

PAVLÍKOVSKÁ RADNICE

Informační list městyse Pavlíkov 2/2020

Dětský den v areálu Na Hůrky

Dne 26. 2. 2020 zastupitelstvo na svém jednání

- schválilo pronájem rybníka v Ryšíně p. č. 4 v k.ú. Chlum,
- schválilo zveřejnění záměru prodeje haly na pozemku p. č. st. 106 v k.ú. Chlum,
- schválilo pronájem části pozemku par. č. 1662/1 v k.ú. Pavlíkov,
- schválilo odpisový plán Městysu Pavlíkov, ZŠ Pavlíkov a MŠ Pavlíkov na rok 2020,
- schválilo účetní uzávěrku VHČ Pavlíkov, ZŠ Pavlíkov a MŠ Pavlíkov za rok 2019,
- schválilo ukončení smlouvy s Ing. Ivanem Biňovcem a uzavřelo novou smlouvu s panem Oldřichem Staňkem na výkon odborného lesního hospodáře,
- schválilo zveřejnit zadávací řízení na prodloužení vodovodu a kanalizace na pozemcích p. č. 2501/1 a 2191/34 v k.ú. Pavlíkov,
- schválilo přijetí dotace ze státního fondu životního prostředí na revitalizaci zeleně v Pavlíkově v částce 117 500 Kč,
- schválilo nájemní smlouvu s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových na pronájem pozemků p. č. 99, 100, 101, 102, 106 a 115 v k. ú. Chlum (Špičák) Městysu Pavlíkov.

Dne 29. 4. 2020 zastupitelstvo na svém jednání

- schválilo prodej haly na pozemku p. č. st. 106 v k.ú. Chlum (Špičák) panu Danielu Kolskému,
- schválilo odpuštění nájemného od 1. 3. 2020 po dobu nouzového stavu z důvodu COVID 19 podnikajícím fyzickým osobám,
- vzalo na vědomí žádost o prodloužení veřejného osvětlení před domem č.p. 252 v obci Pavlíkov,
- schválilo smlouvu o výpůjčce s Magistrátem hlavního města Prahy pro využití kostela sv. Kateřiny v Pavlíkově pro kulturní akce v roce 2020,
- schválilo aktualizaci plánovaných projektů s možností využití dotačních programů v příštích letech,
- schválilo objednávku na rekonstrukci veřejného osvětlení v Tytrách za cenu 353 683 Kč vč. DPH u firmy Miroslav Seidl,
- schválilo uzavření smlouvy o dílo se zhotovitelem s Ing. Jiřím Kopřivou na prodloužení vodovodu a kanalizace na pozemcích p. č. 250/1 a 2191/34 v k.ú. Pavlíkov za cenu 718 650,31 Kč vč. DPH,
- schválilo pravidla pro poskytování příspěvku na pořízení domovní čističky odpadních vod, vzor žádosti na poskytnutí finančního příspěvku a vzor veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí příspěvku,
- schválilo smlouvu o poskytování servisních služeb vodovodu Skřivaň se společností Ravos, s.r.o.,
- schválilo uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene s ČEZ Distribuce a.s. na pozemku p. č. 773/3 v k. ú. Tytry,

- schválilo smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene s ČEZ Distribuce a.s. na pozemku p. č. 1680/33 v k.ú. Pavlíkov,
- schválilo uzavření smlouvy o dílo se společností ISES s.r.o. na administraci žádosti o podporu výzvy č. 122 operačního programu životního prostředí pro oblast vzniku odpadů (kompostéry),
- vzalo na vědomí zprávu technické prohlídky lávek v Ryšíně a Dolním Chlumě.

Dne 27. 5. 2020 zastupitelstvo na svém jednání

- schválilo zveřejnění záměru prodeje části pozemku p. č. 438 v k.ú. Ryšín,
- schválilo zveřejnění záměru prodeje části pozemku p. č. 608/19 a p. č. st. 2/2 v k.ú. Skřivaň,
- schválilo zveřejnění zadávacího řízení na stavební úpravy garáže hasičské zbrojnice v Pavlíkově č.p. 170,
- schválilo finanční příspěvek ve výši 25 000,- Kč na pořízení domovní čistírny odpadních vod prvnímu zájemci z obce Ryšín,
- schválilo smlouvu o realizaci přeložky distribučního zařízení určeného k dodávce energie v rámci rekonstrukce „Panelky“ s ČEZ Distribuce a.s.

Spolek žen Pavlíkov by chtěl touto cestou poděkovat všem sponzorům, pomocníkům i účastníkům naší akce „Dětský den“, který se konal v areálu „Na Hůrce“ dne 20. 6. 2020. Poděkování zaslouží ochotní sponzoři, kteří přispěli finančně nebo věcnými dary. Stejný díl obdivu zaslouží aktéři na stanovištích a nemalé díky složkám SDH Pavlíkov a Myslivecký spolek Sokol Pavlíkov za občerstvení a limonádu pro děti. Mnohé účastníky neodradil dopolední vydatný déšť a zažili s námi krásné odpoledne.

Velké díky všem a krásné léto přeje Spolek žen Pavlíkov

VHČ Pavlíkov příspěvková organizace pokračovala v revitalizaci zeleně na návsi v Pavlíkově i dalších obcích

buk "ROHAN" ve Skřivani

Dokončená investice–rekonstrukce kuchyně v KD Pavlíkov

Nebyly to prázdniny, ale „Doba roušková“

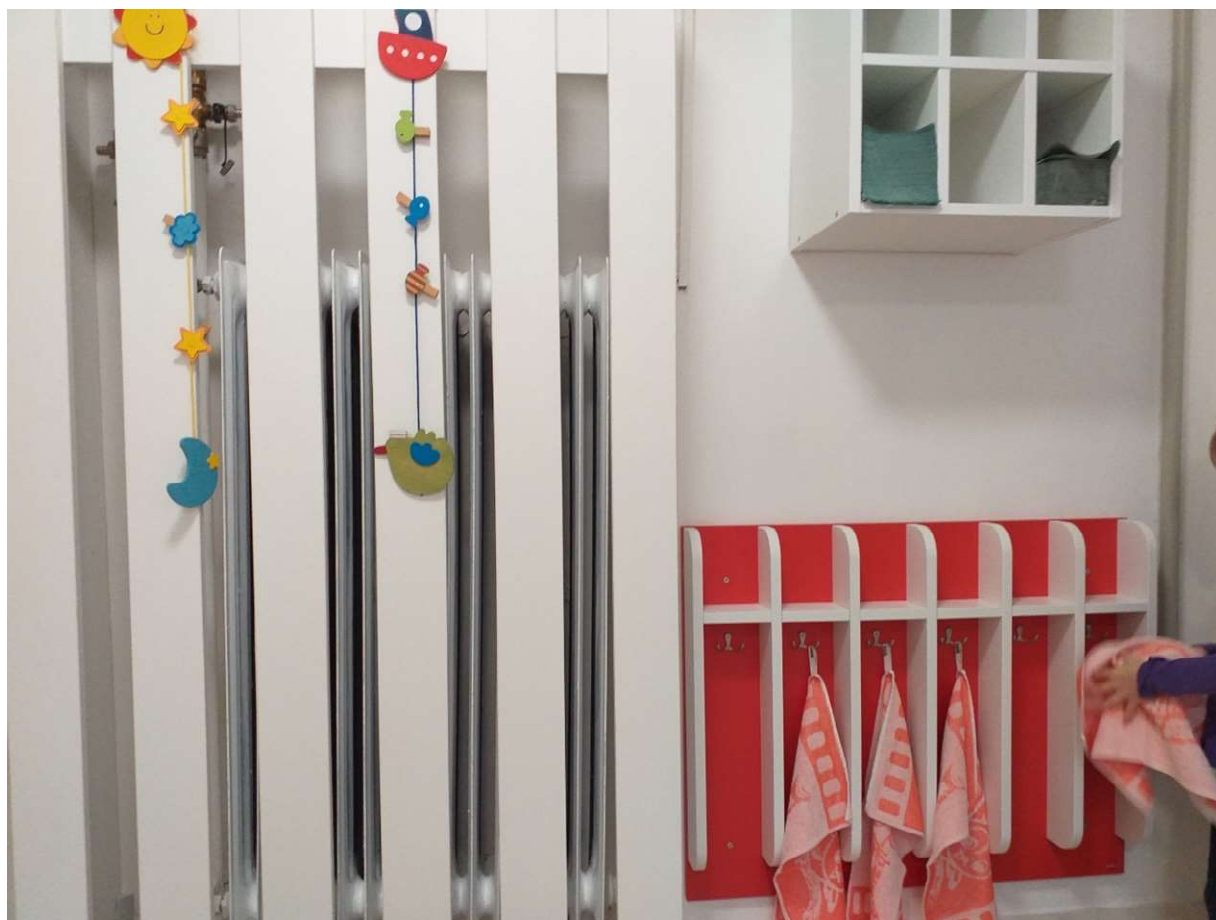

Možná budeme někdy vzpomínat, co že se to přihodilo na jaře roku 2020, možná se roušky a další opatření stanou součástí našeho běžného života... Těžko předvídat.

Když i školku postihla protikoronavirová opatření a budova ztichla, přemýšleli jsme, jak časový prostor využít. Začalo se bourat, natírat, malovat, opravovat atd.

Děti mají nový nášlapný chodník na zahradě, bublinovou třídu, nově vybavené umývárny, instalovaný je i nový bojler na teplou vodu a další. Snad se všechno dětem bude líbit.

Z. Skoupá

umývárna

Knihovna Pavlíkov má od 9.6. 2020 zapůjčeno 230 ks nových knih z knihovny Kladno. Úplný seznam je na stránkách Městysse Pavlíkov. Dále jsme knihovnu zapojily do soutěže Celé Česko čte dětem. Nabízíme rodičům vypůjčit si pro mladší děti knihu a před spaním jim číst alespoň 10 minut denně na pokračování. Určitě na to budete později vzpomínat při společných hovorech.

Knihy dětské, které nabízíme v naší knihovně: Co je to? Zvířátka, Pozor jede Nody, pohádky-české, ruské, anglické, francouzské, dívčí tituly: Johanka v zapadálkově, Rose 1 a 2 díl, Lilli větroplaška, Deset, Počertěná-tátův andílek, Malování na obličej, Super holky, Kouzelní poníci, Čarodějka Winie, Luisa a Lotka, Heidi děvčátko z hor,

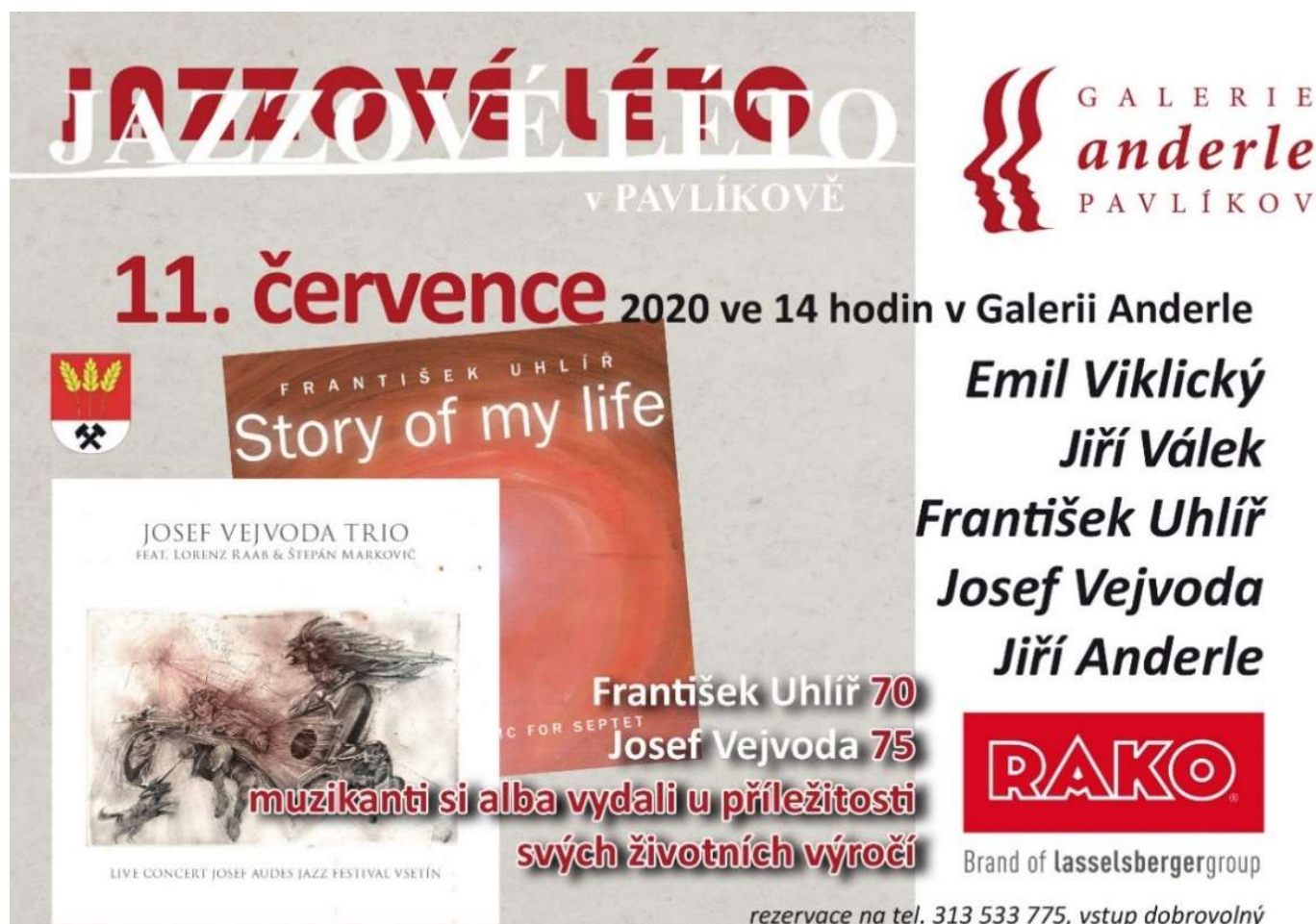
chlapecké tituly: Deník malého poseroutky, 1 a 2 díl, Darebák David, Nevinná lavina, Šmodrcha, Babička drsňačka, Modrožlutí ďáblové, Upírův pomocník, Bez alibi-zločin na stopě, Pery Panter a návrat mumie, komiksy-Spider man, Robinson Crusoe, Ve službách krále,

To je jen malá nabídka našich titulů. Přijďte si vybrat osobně, otevřeno je vždy v **pondělí v 15.30 - 17.30 hodin**

Děti při výpůjčce knihy dostanou v knihovně drobný dárek v akci "Celé Česko čte dětem".

Celoroční poplatek je 20 Kč

Těší se na Vás knihovnice D. Hůlová

JAZZOVÉ LÉTO
v PAVLÍKOVĚ

11. července 2020 ve 14 hodin v Galerii Anderle

Emil Viklický
Jiří Válek
František Uhlíř
Josef Vejvoda
Jiří Anderle

RAKO
Brand of lasselsberggroup

rezervace na tel. 313 533 775, vstup dobrovolný

FRANTIŠEK UHLÍŘ
Story of my life

JOSEF VEJVODA TRIO
FEAT. LORENZ RAAB & ŠTEPÁN MARKOVIČ

LIVE CONCERT JOSEF AUDES JAZZ FESTIVAL VSETÍN

František Uhlíř 70
Josef Vejvoda 75
muzikanti si alba vydali u příležitosti
svých životních výročí

Uskutečněné akce

Vzhledem k tomu, že byl od 16. 3. 2020 v ČR vyhlášen nouzový stav uskutečnily se jen dvě z mnoha plánovaných akcí.

7. 3. 2020 se konal sportovní karneval. Zahrál Fernet a spol.

7. 3. 2020 byla zahájena ve vestibulu městyse výstava fotografií Petera Erbáka. Po vernisáži následoval koncert v Galerii Jiří Anderle. Zahrál kytarový virtuóz Pavel Steidl, slovem doprovázel Jiří Anderle. Opět byla galerie zcela zaplněna.

Další akce bylo nutné zrušit nebo přesunout na pozdější termín.

Zrušené akce: Velikonoce-jarní prodejní výstava, koncert KABÁT REVAJVL Plzeň, pálení čarodějnic, Den matek a setkání seniorů, beseda se zahradnicí, výlet žen na zámek Náchov, Pavlíkovská plácaná, pouťový promenádní koncert před KD

Kalendář připravovaných akcí

11. 8. 2020 proběhne první koncert Jazzového léta v Pavlíkově

29. 8. 2020 zve spolek žen na akci „Konec prázdnin“ v areálu Hůrka

16. 9. 2020 speciální velká přednáška v rámci cestovatelských večerů v KD Pavlíkov na téma Island s cestovatelem Jiřím Kolbabou. Vstupenky budou v předprodeji přes portál SMSticket.cz. Organizuje Petr Novák

20. 9. 2020 připravují zájmové složky a městys Pavlíkov posvícenskou taneční zábavu hraje „Šlapeton“

21. 9. 2020 bude připravena pěkná hodinka, průvod obcí a večerní taneční zábava

26. 9. 2020 proběhne výstava a vernisáž v budově městyse /fotografie a dílo zapůjčené ze sbírek Národního muzea – Náprstkova muzea asijských, afrických a amerických kultur/ k osobnosti Růženy Charlotty Urbanové – rodačky z Pavlíkova. Následovat bude koncert v místním kostele. Zazpívá Olga Černá vynikající mezzosopranistka, zpěv doprovodí Iva Bažantová na cembalo a houslový virtuos Jaroslav Šonský žijící ve Švédsku. Pořádá městys Pavlíkov.

24.10. 2020 pořádá spolek žen v Kulturním domě Pavlíkov Halloween pro děti

6. 11. 2020 pozval spolek žen do galerie Jiří Anderle-**Halínu Pawlowskou** s programem Manuál zralé ženy. Vstupenky možno zakoupit u Jiráskové Evy tel.731039676 cena 300,- Kč

Myslivecký spolek Sokol Pavlíkov.

Akce bude MS pořádat ve spolupráci s Okresním mysliveckým spolkem (OMS) Rakovník pro mysliveckou i laickou veřejnost v areálu myslivny nebo v naší honitbě v katastru Pavlíkov.

8. 8. 2020 zkoušky k vyhledávání spárkaté zvěře

10. 10. 2020 zkoušky vloh ohařů a ostatních plemen

17. 10. 2020 norování jezevčíků a teriérů

MEZI STROMY

27.6. 2020 SKŘIVÁN

KOSTEL A ZAHRADA

10:30 O PEJSKOVI A KOČIČCE

Jak myli podlahu na námět Josefa Čapka

15:00 Vernisáž výstavy

MEZI STROMY MICHAELA BARTOŇOVÁ

Akryly, alvarely, digitalba a kresby

Výstava potrvá do 26.7. 2020

20:00 JAK SPOLU STROMY MLUVÍ

Vizuální představení - ze světa kořenů a hub

Na zahradě bude také povídání a opékání

Otevřeno o víkendech a na požádání: spolek.skrivan@seznam.cz

Více informací na: www.michaelabartonova.cz www.tineola.cz

Projekt byl podpořen Českou spořitelnou a Nadací Via

Svoz nebezpečného odpadu a zpětného odběru proběhne **4. 7. 2020**

Chlum	8:00 - 8:25
Ryšín	8:30 - 9:00
Pavlíkov	9:00 - 10:00
Skřivaň	10:10 - 10:25
Tytry	10:35 - 10:50

Svážené odpady prostřednictvím mobilního svozu

Nebezpečné odpady: znečištěné obaly – prázdné obaly od barev, ředidel, tmelů, lepidel, maziv, olejů apod.

odpadní barvy – zbytky barev, laků, lepidel, těsnících materiálů

absorpční činidla – čisticí tkaniny, znečištěné ochranné oděvy a rukavice, znečištěné hadry

motorové a ostatní oleje

olejové filtry

Pneumatiky: osobní, nákladní – pokud je to možné bez disků

NE – traktorové pneumatiky, duše, pneumatiky od jednostopých vozidel a jízdních kol

Použité elektrozařízení: malé spotřebiče – vysavače, žehličky, fény, holicí strojky, pily, vrtačky, TV, monitory, počítače, tiskárny, faxy, telefony, fotoaparáty, přehrávače aj.

velké spotřebiče – pračky, sušičky, myčky, mikrovlnné trouby, el. sporáky,

chladicí zařízení – chladničky, mrazničky, klimatizace, vinotéky

Ostatní: zářivky – trubicové, výbojky, úsporné zářivky

NE – běžné, reflektorové a halogenové žárovky!

Olověné akumulátory

!!! Jiný než odpad uvedený výše, nebude odvezen!!!

Stopy v písku /Růžena Charlotta Urbanová - 2. část

ČR: Publicistka Martina Fialková, spolupracovnice Místní kultury, vás zve k druhé části poutavého příběhu neobyčejné ženy. Růžena Charlotta Urbanová (17. 10. 1888 Pavlíkov – 31. 3. 1978 Haag), malířka, novinářka, spisovatelka, jejíž zapomenutý život znovu objevujeme, se roku 1939 vydává – bez jakéhokoli doprovodu – na cestu kolem světa.

Není známo, na jak dlouho ji plánovala, ale válečné okolnosti její průběh zdramatizují a prodlouží až do roku 1946. V době Růženina odjezdu v Evropě houstne atmosféra, schyluje se k válce, málokdo ale tuší, co přesně příští měsíce přinesou. Paní Růženě, rozvedené, stále velmi atraktivní ženě, je už 50 let. Teprve nyní ji čeká etapa života, která nám po ní zanechala nejvýraznější stopu v podobě rozsáhlé a cenné etnografické sbírky, dnes uložené v Náprstkově muzeu v Praze. V roce 1939 je zámožnou ženou, žijící mezi Paříží a Prahou. Neteř Duška po zemřelém bratrovi, o kterou se v dětství částečně starala, bohužel v 16 letech, kdy již žila u dalších příbuzných, podlehla téže nemoci, tuberkulóze. Ani zodpovědnost za ni Růženu tedy již nepoutá. Cesta kolem světa, jak paní Růžena vnímá, jí může přinést úlevu z napjaté situace v Evropě, nové poznání i zvýšení statusu. Svých finančních prostředků neužívá marnivě. Již mnoho let ji pohání neutuchající vnitřní energie, kterou vkládá nejprve do služeb propagace mladého Československa, pak do svého malířského umění, ale i literární, a hlavně žurnalistické práce (viz I. část textu). Úspěch jejích románů ve Francii přinesl i zájem o zfilmování jednoho z nich, k tomu však již vlivem situace let 1938-39 nedošlo. Růžena přináší pro české noviny a časopisy reportáže z moderního světa i ze svých cest. O přípravách na její cestu kolem světa nemáme ale mnoho informací. Lze hádat, že na ní hodlá stále zdokonalovat i své malířské umění a z Prahy je dopisem, který ji zastihne už na lodi, žádána redakcí časopisu *Letem světem* o reportáže z exotických míst, slovem i obrazem.

Tobě, Tahiti – okouzlení rájem

V březnu 1939 Růžena vyplouvá na luxusní lodi *Eridan* z Marseille přes Madeiru, dnešní ostrovy *Quadelupe*, *Martinik* a *Curacao* do Panamského průplavu a dále se plaví po Tichém oceánu. Prvním cílem pro plánovanou dlouhodobou zastávku je tehdejší, pro evropské umělce již dlouho přitažlivá, Holandská východní Indie. Cestovatelka píše do redakce *Letem světem* svému příteli, který dopovídá:

Moje zlatá a toulavá holčičko! Když jsem obdržel tvůj dopis ze širého oceánu, nemohl jsem ani věřit svým očím. Ale pak jsem si uvědomil, že jsi to ty, věčně létající ptáček, pro kterou je nakonec celý svět krásnou zahradou, kde všude najdeš místa k odpočinku. Tentokrát sis vybrala snad místo nejkrásnější, kousek skutečného ráje.

Paní Růžena se zastavila nejprve na Tahiti. Během pobytu fotografuje a maluje, žije v tradiční chatě a navštíví dokonce i zde žijící Čechy, jeden z nich je majitelem

hotelu. Růžena si Tahiti okamžitě zamiluje. Po evropských dnech plných napětí zde nachází klid a inspiraci ve zdejší přírodě i obyvatelstvu, s nímž ráda komunikuje. Miluje procházky po nábřeží Papette, hlavního města, které je však už v této době dobře zařízeno na turistický ruch. Cestuje i po ostrově, po jeho jediné silnici, pozoruje a popisuje život místních obyvatel. Do své vznikající etnografické sbírky na Tahiti zařazuje dřevěné vyřezávané sošky, tradiční ozdoby vyrobené ze skořápek kokosových ořechů nebo mušlí, typické textilie. Mnoho původních textilií však již v této době bylo nahrazeno dováženými odjinud. Z pobytu na Tahiti uchovává její archiv v Náprstkově muzeu také dlouhou báseň, kterou zde napsala.

Ó Tahiti! – Tobě

Privírám oči a sním v hluboké lenošce na břehu modré laguny

Tu nebeská bář a jižní kříž.

Moře zpívá svou ukolébavku a neví, že otevřelo se nebe...

Píše odtud domů rodině: „...*Jsem již několik měsíců na Tahiti, maluji...květy pestrých barev. ...Mám mnoho studií, které budu vystavovati zde. ...pojedu příští lodí na Nové Hebridy, kde chci proniknouti do vnitrozemí, ještě jsou tam kanibalové na ostrově Bora – Bora (sic!).*“

Růžena se z Tahiti dostává i na další blízké ostrovy, Markézy a Tuamotu. Na fotografiích z té doby vypadá uvolněně a šťastně, je na nich v pohodlných a jednoduchých šatech, ubylo formálnosti, na kterou si potrpěla v Evropě, i když někde je stále vidět v elegantním kloboučku. I tady, kromě objevování zdejších zajímavostí, lze žít společensky. Na ostrovech v té době pobývá dost Evropanů, zejména Francouzů, jako ráj pro malíře je objevil již Paul Gauguine. Růžena se zde setkává s významným cestovatelem Alainem Gebraudem a vyměňují si zkušenosti. Všude maluje. Z Tahiti, dočasné základny, se Růžena v červnu vydává na další plavbu Pacifikem směrem na západ. Opět cestuje bez doprovodu, což opravdu není v té době (a v tak vzdálených destinacích ani dnes) u žen obvyklé.

Bora Bora – Samoa – Fidži – Nové Hebridy a dál....

Cestovatelka navštíví, i přes předchozí varování, že je to nebezpečné, sopečný ostrov (atol) Bora-Bora. Pořizuje zde fotografie. Na všech svých zastávkách vyhledává kontakty s místními obyvateli a snaží se rozšířit svoji etnografickou sbírku. Podle možností posílá nashromážděné předměty v bednách lodí do Evropy, na svoji pařížskou adresu. Dělá si jistě i četné zápisky o všem, co vidí. O ty – i o mnoho dalšího – však později za dramatických okolností přijde.

Její zastávky na cestě bohužel již nelze přesně chronologicky sestavit, dochovaných dokumentů je málo. Víme, že určitou dobu strávila na Nových Hebridách, kam byla pozvána dřívějším guvernérem na Tahiti. Z hlavního města Port Vila se opět plavila na další ostrovy souostroví. Zde svoji sbírku obohatila o

další vzácnosti, zejména o kly místních divokých prasat, které měly pro tamní obyvatele rituální význam. Sběratelka se zmiňuje v korespondenci dokonce o svém zajetí, ale to může být tak trochu nadsázka či báchorka. Na fotografii zachycuje i skupinu domorodých, tradičně ozdobených mužů, na jiné fotografii vidíme paní Růženu, jak si s jedním z nich podává ruku. Z ostrova Malekula pochází rituálně malovaná lidská lebka. Tento ostrov byl popisován jako poslední místo, které odolává bílé civilizaci... Růžena v cestě lodí pokračuje na Fidži, Novou Kaledonii a dostává se do hlavního města Nového Zélandu, Aucklandu. Její plavbu sledujeme jen podle kusých zmínek, předmětů z její sbírky a zejména podle bankovních dokladů z míst, kde si vybírala peníze. Po deseti dnech strávených v Aucklandu pokračovala do australské Sydney. Odtud pak se plavila dále lodí směřující do Singapur a dne 7. listopadu 1939 se vylodila v Surabaji na Jávě v Nizozemské východní Indii. V Evropě již 1. září Hitler napadl Polsko a začala 2. světová válka. V listopadu Německo obsadilo Dánsko a Norsko.

Jáva – Bali – Sumatra

Jáva, tou dobou pod holandskou správou, byla teprve několik málo desetiletí objevená jako zajímavá turistická destinace. V době Růženiny cesty zdejší turistická kancelář již prodávala anglicky psaného průvodce s popisem hlavních cílů, cest i hotelů, byly k dispozici mapy. Ostrov protínala kvalitní železniční doprava a hotely půjčovaly automobily. Ve velkém se zde pěstovala a zpracovávala cukrová třtina, cukr se pak z přístavu v Surabaji vyvážel dále do světa. Surabaju, velké, rušné a bohaté město, kde kvetl i společenský život, si paní Růžena zvolila za svoji zdejší základnu, odkud vyplouvala na další výpravy po Nizozemské východní Indii nebo vyjížděla po ostrově. Kde všude byla a v kterých hotelech bydlela, můžeme zmapovat zejména podle visaček z jejích zavazadel. Vlakem odtud mohla cestovat do Bátavie (dnešní Džakarty), a podle pořízených fotografií víme, že po cestě navštívila například Garut, město obklopené několika sopkami, také horské vesnice na Jávě a pořídila unikátní fotografii aktivní sopky Mount Boromo.

Růženu na fotografiích nacházíme také na Bali, což byl v té době hlavní cíl turistů. V oblasti pobývali i Evropané, uchylující se sem dočasně před válkou, která už zuřila na kontinentě. Zdejší přístav Buleleng je tehdy popisován jako mnohobarevný rej Číňanů, Japonců a Indů, místo „*s podmanivým oděrem kadidla, skořice, sušených ryb, koření, zralého ovoce, ale i odpadků.*“ Urbanová se na Bali během práce na obrazech fotí s místními děvčaty. Hotel, kde bydlela, dodnes existuje, tvořily ho zahradní pavilony. Na Bali vznikl také její pozoruhodný rozměrný obraz *Procesí*, který známe jen z černobílé fotografie, ale jistě byl namalován v zářivých barvách. Originál je bohužel nezvěstný. Přesto se zdá, že se na Bali neprezentovala jako malířka. Setkává se s italským umělcem, který sem

utekl před fašisty a který ji v prosinci 1940 zmiňuje v korespondenci se svými přáteli. ... *Dnes na večeri ke mně přišla francouzská novinářka Charlotta Urbanová, která cestuje kolem světa a píše reportáže.....Paní Urbanová cestuje sama....* Zaznamenáno je také Růženino setkání s belgickým sochařem Mayeurem a jeho balijskou manželkou Ni Pollok. A zdá se, že plastika ženské tváře v její sbírce představuje právě tuto místní krásku nebo ji měla Růženě připomínat. Na Bali přibývá do rozrůstající se sbírky řada dalších cenných předmětů: dýky, nádherné náramky a další... Můžeme se jen dohadovat, jak je pořizovala. Faktem je, že na Bali již v té době působila řada „starožitnictví“, tedy antiků a různých trhů i místní obchodníci s tímto zbožím. Významnou obchodnicí v tomto směru byla dokonce žena pověstného šarmu známá jako Fatimah – údajně vdova po balijském princovi. V oblasti již také působilo několik muzeí, podle jejichž sbírek bylo možné se řídit ve vlastním sběratelském úsudku.

Malířská vsuvka-zajímavost: Do Tichomoří a také na Bali se v této době stahovali i další evropští umělci, kteří zpětně svou tvorbou v místě ovlivnili tamní domorodé umění. Jejich přítomnost způsobila, že balijské autoři začali tvořit trochu jinak a podle vzoru evropských umělců vytvářeli například černobílé malby.

Na Sumatře čekaly paní Růženu, tak jako i jiné cestovatele, byrokratické potíže. Za pobyt i fotografování se zde vybíraly kauce a poplatky. Čekají tu však také nádherné přírodní scenerie, jezera, jeskyně, velmi příjemné podnebí a žijí tu zajímaví lidé. To vše chce Růžena vidět. Dostává se sem lodí z Jávy, v přístavu Padang na Sumatře si pronajme auto do Fort de Kock (nyní Bukittinggi) v horách. Navštěvuje místní ZOO s orangutany, s průvodcem putuje na zajímavá místa. Doplnuje zde svoji sbírku o množství originálních textilií. Vydává se i mezi Bataky, kde navštěvuje místní malé muzeum. To již ve 30. letech 20. století ukazovalo život obyvatelstva na Sumatře v podobě, jaký již tehdy neexistoval. Její cesta pokračuje do Aceh. Komunikuje zde s holandskými usedlíky i s místními a získává další předměty do sbírky, fotografuje slony. Na Sumatře stráví několik týdnů. Navštěvuje také malý ostrov Nias v blízkosti Sumatry, velmi málo dotčený západní civilizací. Svým fotoaparátem zachycuje tanec místních bojovníků. V dubnu a květnu 1940 si již vyřizuje formality s britským konzulátem v Medanu k návratu na Jávu do Batávie přes Singapur.

Zasahují dějiny

O situaci v Evropě musela Růžena Urbanová vědět ze zpráv, které se k ní dostávaly od spolucestujících, snad i z domova. Obávala se o pařížský byt, komunikovala se svojí pojišťovací společností, která jí nebyla schopna nic bližšího zjistit. Rady zněly: zůstaň, kde jsi. Holandsko, pod jehož správou se nacházely ostrovy, kde v té době pobývala, bylo v dubnu napadeno Němci, v červnu 1940 přišla na řadu Francie. V té době se ztrácejí doklady o další cestě paní Růženy až do března 1941. Kde

v té době dlela, zůstává záhadou. Pouze podle několika fotografií, které pořídila, lze soudit, že ještě stihla navštívit i ostrovy Celebes a Borneo. Pak se zřejmě vrátila na svoji základnu v Surabaji na Jávě, kde měla v hotelu Paviljoen jeden z „pavilonů“ pronajatý.

V Indonésii paní Růženu zastihla 2. světová válka. Žádá od své holandské cestovní kanceláře Nitour vyřízení další cesty, patrně do francouzské Indočíny, ale 23. 1. 1942 do Surabaje dostává odpověď, že kancelář kvůli válečným okolnostem ztratila kontakt s francouzskou lodní společností. Zatím válčící Japonci prošli jihovýchodní Asií, 7. 12. 1942 bombardují Pearl Harbor a dostávají se i na Jávu. Koncem prosince 1942 je Jáva bombardována a hlavním cílem je Surabaja. Evropské vlády se snaží z oblasti evakuovat své obyvatelstvo, ale evakuační kapacity brzy docházejí. Situace Evropanů v této části světa se stává tragickou. Řada místních obyvatel vnímá Japonce jako osvoboditele od holandské nadvlády a je proti Evropanům. Japonci přistupují k nucené internaci Evropanů do pracovních táborů, je popisováno i jejich mizení. Internace potkává i v té době 54letou paní Růženu, i když používala původní československý pas a příslušela tak do protektorátu Böhmen und Mähren.

O této dramatické době nemáme v jejím archivu žádné přesné záznamy. Dochovala se pouze japonská registrační karta paní Růženy z podzimu roku 1942. Z jiných zdrojů je známá krutost japonských okupantů k místním i Evropanům. Sama Růžena později psala, že byla Japonci okradena, přišla o množství svých rukopisů, dva fotoaparáty, 40 barevných (!) filmů a 2 000 fotografií. Zabaveny jí byly i obrazy a kresby. Tato – pro ni jistě velmi frustrující – událost zabraňuje možnosti úplného zhodnocení její cesty. Růžena v důsledku těžkých podmínek v táboře musela strádat a zřejmě i bojovat s různými nemocemi. Byla pravděpodobně i (krutě) vyslýchána, snad považována za špionku, jako většina Evropanů, a v internaci strávila delší čas. Pro vznik etnografické sbírky Růženy Urbanové bylo štěstí, že se jí alespoň částečně podařilo shromáždit předměty dostat do Evropy ještě před japonskou okupací. Přežila a zotavila se i Růžena, zřejmě za pomoci své javánské „domácí“. První dopis rodině přišel až v srpnu 1945. Teprve 5. června 1946, kdy Růžena je stále na Jávě, se jí podařilo bedny s dalšími sbírkami odeslat lodí do Evropy.

Znovu v Evropě, znovu doma

Růženin návrat domů nebyl jednoduchý. Rodina se po válce snažila přes československé ministerstvo zahraničí pomoci. Podle korespondence se to ale moc nedařilo. Na Jávě po své internaci zůstala bez finančních prostředků, nemocná a cestu si měla platit sama. Nakonec se ale povedlo. *„Naložili mne na lod’... celou cestu jsem ležela v lodní nemocnici s malárií a úplavicí... jsem bez dokladů“*, píše Růžena domů. Do Haagu, kde po příplutí ležela v nemocnici a pak

se zotavovala v hotelu, jí z domova posílají oblečení a peníze. Do Prahy se vrátila přes Holandsko až v listopadu 1946.

Když v lednu 1947 vyšlo historicky první číslo časopisu Vlasta, bylo plné exkluzivních článků a fotografií. Obsahovalo mimo jiné text vnučky TGM Herberty Masarykové o paní Haně Benešové, tehdejší první dámě, a také poutavou reportáž, jejíž autorkou byla první šéfredaktorka Vlasty Nina Bonhartová. Reportáž měla titulek Cesta kolem světa R. Ch. Urbanové. Dočítáme se zde o slavné osobnosti, vítané v Praze roku 1946 s velkou úctou.

Růžena měla řadu kontaktů i na jiné časopisy, chystala se publikovat z podkladů, které jí z cesty zbyly. Svou sbírku, kterou předtím poslala z Nizozemské východní Indie do vlasti, nabídla Národní kulturní komisi s tím, že po její smrti připadne státu. Komise po vyhodnocení sbírku přisoudila do péče Náprstkova muzea, jednalo se o různých možnostech spolupráce se zahraničními muzei. Náprstkovo muzeum následně připravilo výstavu. Byla slavnostně zahájena v lednu 1948 a obsahovala také Růženininy obrazy. Výstava trvala tři měsíce, mezitím však znovu zasáhly dějiny. Dne 25. února v Československu došlo ke komunistickému převratu.

Růžena, uvyklá žít mezi Paříží a Prahou, v únoru zřejmě pobývala ve Francii a později se rozhodla k další cestě do Tichomoří, kam odplula na jaře 1949. Chtěla zde znovu pracovat a snad i rozšířit sbírku. Dostávala však znepokojivé zprávy z Československa. Znárodňování a konfiskace majetků byly v plném proudu. Po návratu z cesty na jaře 1951 chce z Paříže pokračovat do Prahy. Zabavili jí vinohradský dům. Bylo to komplikované, úřady do země Růženu zakazovaly pustit, ale přitom ji neustále urgovaly, co a kde má zaplatit nebo vyklidit. Obávala se velice, že předměty v jejím bytě i obrazy budou rozprodány do nějakých aukcí. Taktéž její sbírka, která se jí po skončení výstavy v roce 1948 ještě vrátila. Psala naléhavě řediteli muzea, aby tomu zabránil. Vždyť si od počátku přála, aby sbírka sloužila českému národu, to bylo její dlouhodobé úsilí. Korespondence vedení muzea s ministerstvy již obsazenými komunisty byla komplikovaná. Až po několika letech – v roce 1955 – se nakonec podařilo, že její odkaz byl zapsán jako depozit a v bednách uložen v Náprstkově muzeu. Trvale do jeho správy ale přešel až po zrušení Národní kulturní komise, která měla na starosti konfiskované majetky.

Jiný osud čekal Růženininy obrazy z pražského bytu, které se také do muzea dostaly. V 60. letech však muzeum usoudilo, že nesouvisí s jeho hlavním zaměřením a nabídlo je Národní galerii, která je však odmítla. Obrazy byly prodány do různých obchodů se starožitnostmi a dnes jsou zřejmě v soukromých rukách...

Sbírka Růženy Charlotty Urbanové doposud nikdy nebyla vystavována ve svém celku. Dnes čítá kolem 300 předmětů. Asi třetinu tvoří textil. Dále předměty

uměleckého řemesla, šperky, různé dřevořezby, tradiční malby, javánské loutky, masky, několik zbraní, pletené schránky a několik párů obuvi. Konvolut obsahuje také dvě velmi zajímavé malby balijských umělců, ovlivněné evropským uměním.

Pouze některé vybrané předměty se v průběhu let se staly součástí několika výstav v Náprstkově muzeu. Teprve v roce 2018 byla sbírka PhDr. Dagmar Pospíšilovou a Dr. Fionou Kerlogue ve svém celku popsána a odborně zpracována v anglicky psané publikaci vydané Národním muzeem – Náprstkovým muzeem.

Dočká se někdy paní Růžena své vlastní velké výstavy? A knihy v češtině, která by ji blíže představila i běžnému českému čtenáři? Doufejme, že ano...

Osamění, zapomnění

Růžena se dožila hořké odplaty za svoji lásku k vlasti. Přišla o veškerý majetek v Československu, dlouho se zotavovala z nemocí a vyčerpání. Do konce 40. let ještě mohla s obtížemi do rodné země cestovat, pak se z úřední moci komunistických úřadů v Československu stala emigrantkou a už to možné nebylo. (Paradoxem je, že její archiv obsahuje legitimaci členky Svazu osvobozených politických vězňů z roku 1947). Její kontakty se zpřetrhaly, nemohla zde publikovat články ani knihy ze svých cest, jak dříve zamýšlela. Pokoušela se o to ve Francii, ale ani tam poválečná situace nebyla těmto snahám příznivá.

O době mezi lety 1950 a koncem jejího života v roce 1978 máme velmi málo informací, jen pár dopisů rodině. V roce 1970 se – nevíme jakými cestami – podařilo, že v pražském nakladatelství Vyšehrad vyšla kniha pro mládež Šťěstí z pouti (autorka Jarmila Scheuterová), kterou Růžena ilustrovala. Internet při pátrání o podrobnostech vydal slovo čtenářky, která o knize mj. píše:.. oblíbená kniha z dětství... provázená půvabnými ilustracemi Růženy Urbanové, jejichž zvláštní 'hranatou' poetičnost jsem ovšem dokázala ocenit až v dospělosti..."

Poslední desetiletí Růženina života byla poměrně smutná. Žila v Paříži, stále malovala, zdravotně se již necítila nejlépe. V 70. létech padla za oběť při výstavbě metra čtvrtí, kde měla již od 20. let v ulici Vercingetorix svůj milovaný ateliér (snad po Gauguinovi). Růžena byla na to místo velmi vázána a ve vysokém věku to vnímala tragicky. Poté, co přišla o zázemí a majetek v Praze, šlo o další ztrátu pevného bodu jejího života. Z dopisů víme, že v domě, který byl již vyklízen, ke všemu vypukl požár, takže shořel její nábytek. Obrazy naštěstí již byly v bezpečí. Přesunula se opět do Haagu, kde strávila svých posledních osm let v nájemním bytě. Největší starostí bylo, co se stane s jejím malířským dílem. Doufá a připravuje své práce pro výstavu v Praze, ke které nedošlo, propadá beznaději. Z bytu v Haagu pochází její poslední fotografie, kde je obklopena mnoha svými obrazy. Nikdo ale neví, kde Růženino dílo po válce vytvořené v Paříži a Haagu

hledat. V jednom z posledních dopisů, který poslala rodině, čteme, že by se ještě chtěla podívat do rodného Pavlíkova...

Růžena zemřela 31. března 1978 ve věku nedožitých 90 let. Je pohřbena na hřbitově ve čtvrti v Scheveningen. Když její hrob během práce na své publikaci vyhledala PhDr. Pospíšilová, byl bez náhrobku i bez jakéhokoli označení.

Autor článku: Martina Fialková

Dovětek a poděkování

Prvotní stručnou informaci o Růženě Charlottě Urbanové získala autorka z textu Romana Hartla, regionálního historika. V Náprstkově muzeu se pak seznámila s PhDr. Pospíšilovou a její právě vznikající odbornou prací, do níž pomohl doplnit informace, které si pamatoval, prasynovec paní Růženy, Vlastimil Novák. K napsání tohoto textu autorka dospěla především díky pomoci PhDr. Dagmar Pospíšilové, s níž také připravila dva pořady věnované paní Růženě. Jeden v rodném Pavlíkově, kam přijela i početná skupina příbuzných paní Růženy i ze vzdálených koutů republiky, druhý v Praze. V Pavlíkově patří poděkování za vstřícnost s oživováním Růženina odkazu Miloslavu Truxovi a Miloslavu Macákovi, bývalému a současnému starostovi, a paní Aleně Svobodové, tajemnici úřadu. Rodná obec nyní ve spolupráci s PhDr. Pospíšilovou plánuje připomenout svoji rodačku dlouhodobější výstavou. Měla by být zahájena vernisáží 23. 5. 2020. Vivat Růžena!

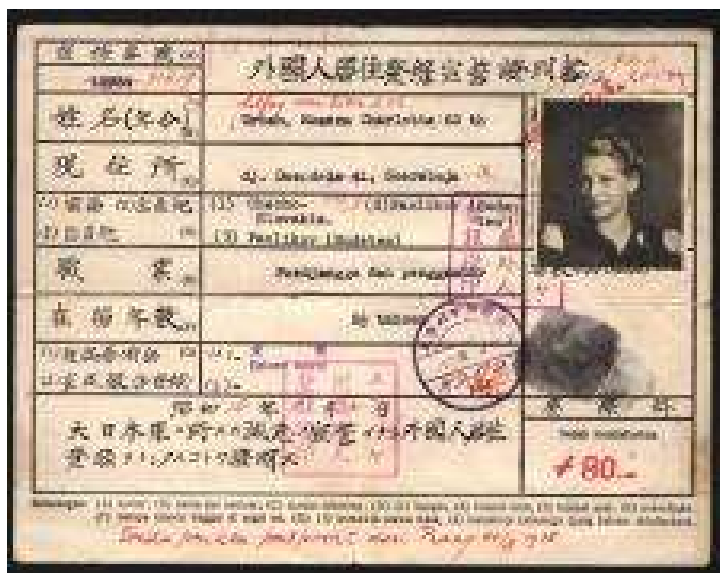
Ze sbírek Národního muzea – Náprstkova muzea asijských, afrických a amerických kultur

Domky na Bora Bora

R. CH. Urbanová s balijskou maskou

Průkaz totožnosti vydaný Japonci

Límec tanečnice – Jáva

*Reprodukce obrazu R. Ch. Urbanové
Prosesí na Bali*

Malba z Bali

*Růžena Charlotta
Urbanová na
Sumatře s místními
obyvateli Bataky*

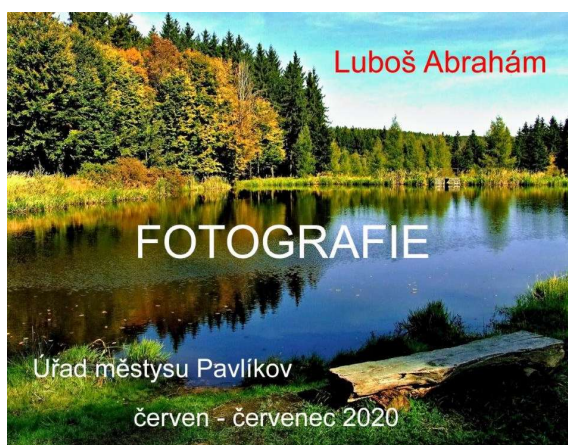
Školní zahrada – nové prvky

mašinka a nový nášlapný chodník

hmyzí domek

Ve vestibulu městyse si můžete v červnu a červenci prohlédnout fotografie Luboše Abraháma

Zpravodaj Městyse Pavlíkov je registrován Ministerstvem kultury ČR od ev. č. MK ČR E 17381. Periodicita 4 x ročně. Vydal Městys Pavlíkov 270 21 Pavlíkov 185 IČO 244 210 dne 22. 6. 2020. Do zpravodaje přispěli: Aleš Záblocký, Alena Svobodová, Martina Fialková, Hana Vejříková., Zdena Skoupá, Jana Sýkorová. Text neprošel jazykovou úpravou. Pokud se chcete podílet na vydávání tohoto zpravodaje, popř. vložit svůj příspěvek, spojte se s p. Libuší Macákovou (tel. 737617519) nebo mail: limacako@centrum.cz